

Betænkning

over

- I. forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat),
- II. forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat),
- III. forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- IV. forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- V. forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- VI. forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- VII. forslag til lov om ændring af lov om amtsskatteråd og amtskatteinspektorer.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- VIII. forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- IX. forslag til lov om ændring af lov nr. 192 af 31. maj 1968 om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),
- X. forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.
(Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden) og
- XI. forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat.

(Afgivet af udvalget den 13. marts 1969).

Udvalget har behandlet lovforslagene i 9 møder og har herunder haft 2 samråd med finansministeren og et samråd med socialministeren.

Udvalget har modtaget en skriftlig henvendelse fra Rederiforeningen af 1895.

Udvalget har stillet en række skriftlige spørgsmål til finansministeren. Spørgsmålene og ministerens besvarelser er optrykt som bilag til betænkningen.

- Ad I. forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat),*
- II. forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat),*
- VIII. forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),*
- IX. forslag til lov om ændring af lov nr. 192 af 31. maj 1968 om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden) og*
- X. forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).*

Finansministeren har stillet de nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger. Ændringsforslagene er tiltrådt af udvalget, der herefter indstiller lovforslagene til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

- Ad III. forslag til lov om ændring af lov om investeringsfunds. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),*
- IV. forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),*
- V. forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m.v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),*
- VI. forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),*
- VII. forslag til lov om ændring af lov om amtsskatteråd og amtsskatteinspektorer. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden) og*
- XI. forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat.*

Udvalget indstiller lovforslagene til vedtagelse uændret.

Ændringsforslag til

I. forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

1) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:
„0. § 3, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

„Stk. 2. Fremmede magters herværende diplomatiske repræsentanter, repræsentationernes personale, disse persongruppers familiemedlemmer samt tjenestepersonale og privat tjenerskab beskattes i overensstemmelse med reglerne i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, jfr. lov nr. 252 af 18. juni 1968 om diplomatiske forbindelser samt udenrigsministeriets bekendtgørelser nr. 355 af 18. oktober 1968 og nr. 107 af 11. november 1968 (Lovtidende C).

Stk. 3. Konsularembetsmænd, der ikke er danske statsborgere, er undtaget fra indkomstskattepligt af lønnen fra konsulatet. Var de ved deres ansættelse ved konsulatet ikke skattepligtige efter § 1, er de endvidere undtaget fra enhver skattepligt efter denne bestemmelse. Var de ved ansættelsen ved konsulatet skattepligtige efter § 1, kan finansministeren i særlige tilfælde fritage dem for enhver skattepligt efter denne bestemmelse.“

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.“

2) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:
„00. Til § 5, stk. 2, føjes som 3. pkt.:

„Har barnet modtaget gaven før den 1. januar 1969, og var barnet ved modtagelsen af gaven selvstændigt skattepligtig som følge af, at det forinden havde modtaget en formue ved arv eller gave fra andre end forældrene, sker beskatningen fortsat hos barnet.““

3) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:
„0. § 22, stk. 3, 2. pkt., ophæves.“

4) Efter nr. 2 a indsættes som nyt nummer:

„0. § 26, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„Hvis den ene ægtefælles skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefæl-

lerne er sambeskattet ved indkomstårets udløb, skal underskuddet dog i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst.““

5) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. I § 35, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., ændres „§§ 37 og 37 A“ til: „§§ 37, 37 A og 37 B“.“

6) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. § 35, stk. 3, 3. pkt., affattes således:
„Indkomstskat svares derefter med lige så stor en del af det udfundne skattebeløb, som indkomsten i perioden udgør af helårsindkomsten.““

7) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. § 37, stk. 2, 4. pkt., affattes således:
„Fradrag i den anden ægtefælles indkomst kan dog kun ske, hvis ægtefællerne er sambeskattet ved indkomstårets udgang.““

8) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. § 37 A, stk. 1, affattes således:
„Ved beregningen af indkomstskat for en gift kvinde, der for hele indkomståret eller en del af dette sambeskattes med sin mand, indrømmes der et fradrag i den ansatte skattepligtige indkomst svarende til halvdelen af hendes indkomst af den i § 4, stk. 2, a-d, nævnte art. Fradraget kan højst andrage 2.000 kr., og denne overgrænse ned sættes med 100 kr. for hver fulde 1.000 kr., hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 10.000 kr. I det omfang fradraget under hensyntagen til hustruens personfradrag ikke kan udnyttes, foretages det i mandens skattepligtige indkomst. Fradraget i mandens indkomst kan dog ikke foretages, hvis sambeskatningen med hustruen er op hørt inden indkomstårets udgang.““

9) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. § 37 A, stk. 2, 2. pkt., affattes således:
„Med hensyn til et eventuelt fradrag efter stk. 1 og til personfradraget gælder stk. 1, 3. og 4. pkt., og § 37, stk. 2, 2.-4. pkt., også i forhold til den indkomst, der efter 1. pkt. henføres til hustruen.““

10) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. § 37 A, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Reglerne i stk. 2 gælder ikke, hvis hustruen har særskilt indkomst eller indkomst, hvoraf der svares sømandsskat, eller hvis sambeskatningen med hustruen er op hørt inden indkomstårets udgang.““

11) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. Efter § 37 A indsættes:

„§ 37 B. Ved beregningen af indkomstskat indrømmes der to personfradrag for personer, som er skattepligtige efter § 1, og som ved udgangen af det kalenderår, hvori skatten betales, opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension, oppebærer eller er tillagt ret til at oppebære folkepension, pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., invalidepension eller invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg. Det gælder dog ikke, når den skattepligtige ved udløbet af indkomståret er sambeskattet med en ægtefælle.

Stk. 2. Vedkommende amtsskatteråd — i København og på Frederiksberg vedkommende skattedirektorat — kan tillade, at der ved beregningen af indkomstskat for en person, der er skattepligtig efter § 1, og som ikke ved indkomstårets udgang er sambeskattet med en ægtefælle, indrømmes to personfradrag, når han godtgør, at han har børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 18 år og er under uddannelse. Det er dog en betingelse, at barnet i indkomståret i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. Ligningsrådet kan ændre de af amtsskatterådene og direktoraterne for Københavns og Frederiksberg kommunes skattevæsen i henhold til foranstående trufne afgørelser.““

12) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„00. § 39, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Har selvstændig formueskattepligt kun foreligget i en del af et år, svares formueskat alene med så stor en del af helårsskatten, som forholdsmæssigt svarer til det antal dage af året, hvori den selvstændige skattepligt har bestået.““

13) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 48 indsættes som stk. 5:

„Stk. 5. Finansministeren kan bestemme, at der ved den indeholdelsespligtiges beregning af A-skat skal ske nedrunding af det beløb, hvoraf skatten beregnes, til det nærmeste med 10 delelige kronebeløb.“

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.“

14) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 56 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Finansministeren kan endvidere fastsætte minimumsgrænser på ikke over 10 kr. for efterbetaling fra og tilbagebetaling til den indeholdelsespligtige i tilfælde, hvor det beløb, der skal svares efter redegørelsen, med tillæg af gebyr og renter, jfr. §§ 57 og 63, afviger fra det indbetalte beløb. Det kan endvidere bestemmes, at der ved beregning af gebyr og renter bortses fra ørebeløb.“

15) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

„00. § 57, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

„Finansministeren kan endvidere give regler om de indeholdelsespligtiges regnskabsførelse vedrørende udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.“

16) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer:

„0. § 61, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

„Af hver rate opkræves kun det hele kronebeløb.“

17) Efter nr. 10 a indsættes som nyt nummer:

„0. I § 62 indsættes som stk. 5:

„Stk. 5. Af det beløb, der efter foranstående skal udbetales den skattepligtige, udbetales kun det hele kronebeløb.“

18) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af § 62 A føjes til stk. 2 som nyt pkt.:

„I det omfang tilbagebetalingen vedrører beløb, der er opkrævet efter stk. 1, beregnes renten dog fra forfaldsdagen.“

19) I den under nr. 11 foreslåede formulering af § 62 A affattes stk. 3 således:

„Stk. 3. Der ydes ikke renter ved tilbagebetaling af skat efter § 55.“

20) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 66, stk. 1, 3. pkt., ændres „§ 63“ til: „§ 63, 1. pkt.““

21) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

„00. I § 66 indsættes som stk. 2:

„Stk. 2. Finansministeren eller den, han måtte bemyndige dertil, kan indrømme henstand med indbetaling af udbytteskat. Henstanden kan gøres betinget af, at der svares renter med 1/2 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Det kan desuden gøres til et vilkår for henstanden, at der stilles sikkerhed for kravet.“

22) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

„00. § 66, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Samtidig med udbytteskattens indbetaling skal selskabet i en af finansministeren foreskreven form meddele oplysning om vedtagelsen af udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Går vedtagelsen ud på, at udbytte ikke deklarerer, indsendes oplysning herom senest ugedagen efter vedtagelsen. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af finansministeren eller den, han bemyndiger dertil.“

23) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

„00. § 69, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Hvis kravet mod den indeholdelsespligtige på grund af dennes forhold ikke kan opgøres nøjagtigt, kan skattemyndigheden foretage en foreløbig skønsmæssig ansættelse.“

24) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

„0. I § 74, stk. 1, affattes nr. 3 og 4 således:

„3) undlader rettidigt at afgive de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede oplysninger.

4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede forhold.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Wienerkonventionen af 18. april 1961 indeholder bl. a. visse ændringer i reglerne om skattefritagelse for fremmede landes diplomatiske repræsentanter. Ved lov nr. 252 af 18. juni 1968 om diplomatiske forbindelser og udenrigsministeriets bekendtgørelser af 18. oktober og 11. november 1968 er Wienerkonventionen ratificeret med virkning fra den 1. november 1968. Ændringsforslagene tager sigte på at udforme bestemmelserne i kildeskattelovens § 3 i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2.

Efter kildeskattelovens § 5 skal børn principielt beskattes selvstændigt under kildeskatteordningen. Der gøres dog undtagelse for indtægtsnydelse samt formue og afkast heraf, når indtægtsnydelsen eller formuen er modtaget som gave fra forældrene. I så fald sker beskattningen hos disse.

Under det gældende system har børn i visse tilfælde arvet en formue eller fået den som gave fra andre end forældrene, f. eks. fra bedsteforældrene. Børnene er som følge heraf blevet selvstændigt skattepligtige, og hvis de derefter har modtaget formue som gave fra forældrene, er denne formue og dens afkast også blevet beskattet hos børnene. De nye regler vil føre til, at beskattningen går tilbage til forældrene.

I de nævnte tilfælde har skatteyderne indrettet sig på, at beskattningen sker hos børnene, og ændringsforslaget tager sigte på at opretholde denne beskattningsordning, hvor gaven er ydet før 1. januar 1969.

Til nr. 3.

I kildeskattelovens § 22, stk. 3, bestemmes, at dødsboer skal anvende samme regnskabsår som afdøde. Hvis afdøde ikke var selvstændigt skattepligtig, skal boet anvende samme regnskabsår som den, med hvem afdøde var samskattet.

Under arbejdet med den nærmere planlægning af kildeskatten har det vist sig, at den sidstnævnte regel kan virke u hensigtsmæssigt, og der stilles derfor forslag om at ophæve den. Derimod opretholdes reglen om, at ligningsdirektoratet i særlige tilfælde

kan tillade, at dødsboet anvender et andet indkomstår end det, afdøde anvendte.

Til nr. 4.

Når en ægtefælles skattepligtige indkomst udviser underskud, skal dette efter kildeskattelovens § 26, stk. 2, i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst, og kun et eventuelt resterende beløb kan videreføres til fradrag i de 2 efterfølgende år efter ligningslovens § 15. Bestemmelsen om overførelse af underskud til fradrag hos den anden ægtefælle er ikke tænkt anvendt i tilfælde, hvor samskattningen er ophørt i indkomstårets løb, f. eks. på grund af skilsmisse. Ændringsforslaget går ud på at tydeliggøre dette. Ændringsforslaget berører ikke adgangen til overførelse af underskud til den anden ægtefælle i det indkomstår, hvori ægteskab indgås.

Til nr. 5.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 6.

Hvis ansættelsen omfatter en kortere periode end 1 år, skal der efter kildeskattelovens § 35, stk. 3, ske omregning af indkomsten, så at den kommer til at svare til et helt års indkomst. Skatten beregnes af helårsindkomsten med de sædvanlige beregningsfradrag, men der svares kun så stor en del, som indkomstperioden udgør af et helt år.

Hvor der i indkomsten indgår en engangsindkomst, skal kun den øvrige indkomst omregnes til helårsindkomst. For at nå til et rigtigt resultat i sådanne tilfælde bør den endelige skat for den kortere indkomstperiode udgøre så stor en del af den beregnede helårsskat, som indkomsten i perioden, herunder engangsindkomsten, udgør af den opgjorte helårsindkomst. Ændringsforslaget går ud på at indføre denne regel.

Følgende eksempel kan tjene til nærmere belysning af reglens virkemåde:

En skatteydners skattepligt ophører ved fraflytning til udlandet den 1. marts 1971. I hver af månederne januar og februar 1971 har han haft en lønindtægt på 3.000 kr., og desuden har han i januar 1971 indvundet en spekulationsfortjeneste på 10.000 kr.

Beregningen af skatten for tiden 1. januar til 28. februar 1971 foretages herefter således:

1) Lønindtægt i januar og februar	6.000 kr.
2) Afpasset til helårsindkomst 6×6.000 kr.	36.000 kr.
3) Hertil lægges engangsindtægten	10.000 kr.
4) Helårsindkomst	46.000 kr.
5) Indkomstskat heraf anslået. 12.000 kr. Heraf skal betales $12.000 \times 16.000 (1+3)$	4.170 kr.
	46.000 (4)

Til nr. 7.

Efter kildeskattelovens § 37, stk. 2, får hver ægtefælle ved skatteberegningen et personfradrag. Hvis den ene ægtefælle ikke kan udnytte sit personfradrag, overføres resten til den anden ægtefælle. I de mange tilfælde, hvor hustruen ikke har særskilt indkomst, får manden altså 2 personfradrag. Hvis ægteparret ikke har anden indkomst end hustruens særskilte indkomst, vil hun få begge personfradrag. Hvor sambeskatningen ikke har bestået i hele indkomståret, begrænses retten til overførsel af ikke udnyttet fradrag, idet der ikke kan overføres mere af personfradraget, end hvad der forholdsmæssigt svarer til den del af indkomståret, hvori sambeskatningen har bestået. Følgende eksempel kan tjene til belysning af reglen.

Et ægtepar bliver skilt den 1. juli 1971. Hustruen skal for hele 1971 ansættes af den særskilte indkomst indtil 1. juli sammenlagt med hendes selvstændige indkomst i resten af året. Hendes skattepligtige indkomst bliver så lav, at der er et ikke udnyttet personfradrag på 4.000 kr. Til manden kan imidlertid ikke overføres mere end halvdelen af hustruens personfradrag. Hvis det forudsættes at andrage 5.000 kr., kan der altså af de 4.000 kr. kun overføres 2.500 kr. til manden.

Reglen har ingen betydning, så snart hver af ægtefællerne har en indkomst, der er tilstrækkelig til, at personfradraget kan udnyttes. Så får de altid hver sit fulde personfradrag.

Af praktiske grunde foreslås det at ændre reglerne, således at man ikke skal begrænse

overførslen af uudnyttede personfradrag mellem ægtefæller efter, hvor lang tid sambeskatningen har bestået i det pågældende indkomstår. Der foreslås i stedet *følgende ordning*:

For det indkomstår, hvori ægteskabet indgås, kan ikke udnyttet personfradrag overføres i fuldt omfang mellem ægtefællerne. Når ægtefæller ikke er sambeskattet ved indkomstårets udløb, f. eks. fordi der er indtrådt separation eller skilsmisse, kan der ikke ske overførelse af udnyttet personfradrag mellem de tidligere ægtefæller.

Til nr. 8.

I det år, hvori ægteskab indgås eller ophører ved separation eller skilsmisse, bliver hustruens indkomstansættelse sammensat af hendes særskilte indkomst under ægteskabet og hendes selvstændige indkomst resten af året. Det vil være mest praktisk, at hustrufradraget i disse tilfælde beregnes af *hele* hustruindkomsten, men stadig sådan, at kun indtægt af den i § 4, stk. 2, a-d, omhandlede art kommer i betragtning.

Ved den foreslåede ændring sikres det, at beregningen foretages på denne måde. Desuden foreslås det af praktiske grunde, at ikke udnyttet hustrufradrag ikke kan overføres til manden, hvis sambeskatningen er ophørt inden indkomstårets udløb.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslaget under nr. 7.

Til nr. 10.

Reglen om medhjælpende hustruer vil vanskeligt kunne praktiseres, når ægtefællerne ikke er sambeskattet ved udgangen af det pågældende indkomstår, f. eks. fordi de er blev separeret eller skilt. Derfor stilles der forslag om, at reglen ikke skal kunne anvendes i disse tilfælde. Det må ses som et modstykke til, at fradrag for medhjælpende hustru principielt kan indrømmes for det indkomstår, hvori ægteskabet indgås, selv om det sker et stykke ind i året.

Til nr. 11.

Enlige, der opfylder betingelserne i loven om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl., opnår efter de gældende regler *forsørgerstilling* ved skatteberegningen,

selv om deres indkomst overstiger grænserne for nedslag. Efter kildeskatteloven får de pågældende *kun et personfradrag*.

Det fremgår af tillægsbetænkningen af 29. maj 1968 vedrørende det den 13. marts 1968 fremsatte lovforslag om ændringer i kildeskatteloven, at finansministeren skulle optage forhandling med socialministeren om de problemer, der opstår herved og ved det påtænkte bortfald af de særlige nedslagsregler.

I socialministeriet har man ikke fundet det muligt gennem en tilpasning af de forskellige sociale ydelser at nå frem til en ordning, hvorefter der gives en passende kompensation for de pågældende enliges tab af forsørgerstilling.

Det foreslås derfor, at der i de nævnte tilfælde indrømmes to personfradrag ligesom efter de gældende regler. Når der senere bliver tekniske muligheder for en ændring, vil man tage op til overvejelse, om kompensation skal gives på anden måde, f.eks. ved et fast fradrag i de pålignede skattebeløb.

Efter *ligningslovens § 25, stk. 4*, er der hjemmel til at indrømme en enlig skatteyder forsørgerstilling:

1) når han (hun) til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold er ude af stand til selv at forske sig sit underhold,

2) når han (hun) har børn, der er fyldt 18 år, og som er under uddannelse. Det er dog en betingelse, at barnet i overvejende grad forsørges af skatteyderen, og at dette ikke sker gennem bidrag, der kan fradrages i indkomsten i medfør af *ligningslovens §§ 10 og 11*.

Under kildeskatten opnås forsørgerstilling (2 personfradrag) ikke, når den enlige har børn under 18 år. Det skal der imidlertid gives kompensation for gennem et særligt børnetilskud. Desuden opnår mange enlige en fordel ved, at underholdsbidrag til et barn fremtidig skal beskattes hos barnet og ikke hos den af forældrene, som har barnet hos sig.

Socialministeriet har ikke fundet det muligt at yde ekstra børnetilskud i de tilfælde, hvor der efter reglen i *ligningslovens § 25, stk. 4*, bevilingsmæssigt kan opnås forsørgerstilling.

For at stillingen ikke skal forringes for disse enlige, foreslås bestemmelsen opretholdt, således at der efter ansøgning kan opnås to personfradrag. Reglen om bevilingsmæssig forsørgerstilling som følge af underhold af en nær pårørende synes der ikke tilstrækkelig anledning til at opretholde under de nuværende forhold.

Til nr. 12.

Når skatteyderen kun har været formueskattepligtig for en del af et år, svares formueskatten efter kildeskattelovens § 39, stk. 2, med $\frac{1}{12}$ af det årlige beløb for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse der har foreligget selvstændig skattepligt.

Af praktiske grunde foreslås reglen ændret således, at der i de nævnte tilfælde svares så stor en del af helårsskatten, som forholdsmæssigt svarer til det antal dage af året, hvori den selvstændige skattepligt har bestået.

Til nr. 13.

Den foreslåede nedrundingsregel er begrundet med praktiske hensyn.

Til nr. 14.

Ved den periodiske gennemgang af afregninger og redegørelser fra arbejdsgivere og andre indeholdelsespligtige vil der ofte blive tale om reguleringer den ene eller anden vej. Her vil det være praktisk at kunne bortse fra småbeløb, og der stilles derfor forslag om, at man kan undlade opkrævning henholdsvis tilbagebetaling af beløb på ikke over 10 kr.

Endvidere foreslås det, at der ses bort fra ørebeløb ved opkrævning af morarenter eller gebyr i anledning af for sent indsendt redegørelse.

Til nr. 15.

Efter kildeskattelovens § 57, stk. 3, sidste pkt., kan finansministeren give regler om de indeholdelsespligtiges lønningsregnskaber.

Det foreslås at ændre formuleringen til, at finansministeren kan give regler om de indeholdelsespligtiges regnskabssførelse vedrørende udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.

Ændringen betyder, at man ikke begrænses til at give regler vedrørende lønningsregnskaber, men også kan give regler,

Bet. o. lovf. vedr. indkomst- og formueskat m. m.

der gælder regnskaber vedrørende andre former for A-indkomst og regler vedrørende regnskabet over den indeholdte A-skat.

Til nr. 16 og 17.

Af praktiske grunde foreslås det at opheve reglen i kildeskattelovens § 61, stk. 4, om, at restskat på 200 kr. eller derunder skal opkræves under ét pr. 1. september. Det vil sige, at restskat i alle tilfælde betales i 3 rater. Det foreslås desuden, at man ved opkrævningen af disse rater og ved tilbagebetaling af overskydende skat i henhold til § 62 ser bort fra ørebeløb.

Til nr. 18.

I lovforslaget af 14. november 1968 er indsat en ny paragraf, § 62 A, som bl. a. omhandler renter til skatteyderen af for meget erlagt skat.

Efter formuleringen skal der altid ydes renter med $\frac{1}{2}$ pct. pr. måned fra den 1. september i det år, hvori den oprindelige skatteansættelse er foretaget.

En sådan renteberegning vil være for gunstig for skatteyderen i de tilfælde, hvor skattebeløbet er betalt senere end den 1. september, f. eks. som følge af en forhøjelse af den oprindelige ansættelse. Det foreslås derfor, at renterne i sådanne tilfælde først beregnes fra forfaldsdagen for skatteforhøjelsen.

Til nr. 19 og 20.

Ændringsforslagene er af redaktionel art.

Til nr. 21.

Efter kildeskattelovens § 66, stk. 1, skal udbytteskat indbetales af det pågældende selskab, så snart udbyttet kan hæves eller er blevet godskrevet udbyttedtagerne. Indbetalingen er dog rettidig, når den sker senest ugedagen efter forfaldsdagen.

I nogle tilfælde kan det på udlofnings-tidspunktet stille sig usikkert, om der er tale om udlodninger, hvori der skal indeholdes udbytteskat. Det gælder f. eks. med hensyn til udlodninger af likvidationsprovenu. Her skal der alene ske indeholdelse efter § 65, når den endelige opløsning af selskabet først finder sted efter udløbet af det år, i hvilket udlodningen foretages. I sådanne og lignende tilfælde vil det være hensigtsmæssigt, at der kan indrømmes henstand med

indbetalingen af udbytteskat. Ændringsforslaget går ud på at skabe hjemmel hertil. Efter forslaget kan henstanden gøres betinget af, at der svares renter af henstandsbeløbet, og at der stilles sikkerhed for kravet.

Til nr. 22.

Under den nærmere tilrettelæggelse af udbytteskattens administration har det vist sig praktisk, at de i kildeskattelovens § 66, stk. 2, omhandlede oplysninger om udbyttevedtagelse m. v. afgives på en særskilt blanket, således at oplysningerne fremkommer i en ensartet form. Ændringsforslaget tager sigte herpå.

Til nr. 23.

Ændringsforslaget er af redaktionel art og skyldes, at der i et af justitsministeriet fremsat lovforslag er stillet forslag om ophevelse af kildeskattelovens § 69, stk. 3, under hensyn til, at konkursprivilegiet for skattekrav foreslås ophævet.

Til nr. 24.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslaget under nr. 22.

II. forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„0. § 3, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. For personer, hvis skattepligt her til landet er ophørt inden den 1. januar 1970, bortses der ved anvendelse af kildeskattelovens § 1, nr. 2, fra bopæl her i landet før dette tidspunkt.“

Bemærkninger.

Ændringsforslaget tager sigte på en tydeliggørelse af bestemmelsen, således at det sikres, at den ikke finder anvendelse, hvor skatteyderen er skattepligtig her i landet den 1. januar 1970. Ved udrejse af landet f. eks. i 1971 vil denne skatteyder være omfattet af kildeskattelovens § 1, nr. 2,

hvorefter beskatningen her til landet oprettholdes i 4 år, medmindre han bliver undergivet indkomstbeskatning i det fremmede land.

VIII. forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

1) Ændringen under nr. 2 affattes således:

„2. I § 1 indsættes som nyt nummer efter nr. 5:

„5 a. § 9 C, stk. 2 og 3, affattes således:

„Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 3.000 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af det for hver person opgjorte udgiftsbeløb, der overstiger 600 kr., kan fradrages.“

2) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

„0. I den under nr. 13 foretagne affattelse af § 14 E, stk. 1, udgår ordene „— eller den, med hvem den pågældende måtte være sambeskattet —“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Efter ændringsforslaget forhøjes overgrænsen for fradraget for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads fra 2.000 kr. til 3.000 kr. Overgrænsen, der gælder for hver person, blev i 1964 fastsat til 1.800 kr. og blev i 1967 forhøjet til 2.000 kr. Den nu foreslåede forhøjelse vil give øgede muligheder for fradrag, hvor udgifterne til befordring mellem hjem og arbejdsplads er forholdsvis store, og hensigten hermed er at fremme bevægeligheden på arbejdsmarkedet.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget er en konsekvens af de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat (nr. 178).

IX. forslag til lov om ændring af lov nr. 192 af 31. maj 1968 om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Den foreslåede ændring udgår og i stedet indsættes:

„1. Den under nr. 10 foretagne affattelse af § 11, stk. 1, ændres til:

„Stk. 1. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, hvortil den skattepligtige svarer kommuneskat efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes. Kommunens andel afregnes af staten samtidig med afregningen efter kildeskattelovens § 64, stk. 3 og 4, af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.“

2. I den under nr. 14 foretagne formulering af § 16, stk. 4, affattes 1. punktum således:

„Af den i stk. 1 omhandlede afgift tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, hvortil den afgiftspligtige svarer kommuneskat efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori udbytteandelen er udredet.“

Bemærkninger.

Ændringsforslagene er en konsekvens af det af indenrigsministeren den 29. januar 1969 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat og de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag til dette lovforslag.

X. forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Indledningen affattes således:

„I lov om sømandsskat, jfr. lovekendtgørelse nr. 10 af 9. januar 1969, foretages følgende ændringer:“.

2) I den under nr. 8 foreslåede § 5 affattes stk. 1 således:

„Stk. 1. Ved opgørelsen af indtægten om bord foretages et fast månedligt fradrag (sømandsfradraget) på 400 kr. Sømandsfradraget træder i stedet for fradrag for:

1. de i kildeskattelovens § 24, stk. 1, nr. 1-4, nævnte udgifter,

2. udgifter anvendt af sømanden selv eller hustruen, med hvem han er sambeskattet, til syge- og ulykkesforsikring samt

3. sådanne udgifter til forsikringer m. v., der er omfattet af § 1, stk. 1, litra d, i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v., og som er afholdt af sømanden selv eller hustruen, med hvem han er sambeskattet.“

3) Den under nr. 9 foreslåede § 7 affattes således:

„§ 7. Ved opgørelsen af den månedlige indtægt om bord indrømmes der et personfradrag. Personfradragets størrelse fastsættes ved lov forud for hvert lønningsår. Under samme betingelser som angivet i § 37 B i kildeskatteloven indrømmes to personfradrag.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 37, stk. 2, i kildeskatteloven om yderligere personfradrag og om overførsel af personfradrag gælder også ved opgørelsen af indtægten om bord. Derimod kan personfradrag efter stk. 1 i indtægten om bord ikke overføres til den sømandsbeskattedes ægtefælle.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 37 A, stk. 1, i kildeskatteloven om hustrufradrag finder tilsvarende anvendelse. Dog gælder bestemmelserne ikke, hvis den gifte kvinde i det pågældende lønningsår har været ansat til tjeneste om bord. Bestemmelserne i § 37 A, stk. 2, i kildeskatteloven gælder ikke, hvis en af ægtefællerne i det pågældende lønningsår har været ansat til tjeneste om bord.

Stk. 4. Finansministeren fastsætter regler om beregningen af sømandsskat og skat af indkomst i land i tilfælde, hvor personfradrag eller hustrufradrag overføres til den sømandsbeskattede efter § 37, stk. 2, 3, og 4. pkt., eller § 37 A, stk. 1, 3. og 4. pkt., i kildeskatteloven.“

4) I den under nr. 9 foreslåede § 8, stk. 1, affattes 2. pkt. således:

„Sømandsskatteskortet forsynes med oplysning om fradrag efter § 5, stk. 3, og § 7, stk. 1, 3. pkt., § 7, stk. 2, 1. pkt., jfr. § 7, stk. 4, og § 15, stk. 2, jfr. § 15, stk. 3.“

5) I den under nr. 9 foreslåede § 9 affattes 3. pkt. således:

„Der tages deri hensyn til værdien af fri kost om bord og til de i § 5, stk. 1 og stk. 4, samt § 7, stk. 1, 1. pkt., omhandlede fradrag.“

6) I det under nr. 10 foreslåede § 10; stk. 1, affattes 4. pkt. således:

„Hvis sømanden ikke fremlægger sømandsskatteskort, beregnes sømandsskatten uden fradrag efter § 5, stk. 3, § 7, stk. 1, 3. pkt., § 7, stk. 2, 1. pkt., jfr. § 7, stk. 4, og § 15, stk. 2, jfr. § 15, stk. 3.“

7) Den under nr. 12 foreslåede § 13 affattes således:

„§ 13. Når en sømand tiltræder eller fratræder tjeneste om bord, kan han forlange, at grundlaget for den foreløbige skattesvarelse i land fastsættes efter reglerne i kildeskattelovens § 53, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt. Hvis han ikke fremsætter et sådant krav, fastsætter skattemyndighederne grundlaget i overensstemmelse med kildeskattelovens § 53, stk. 2, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4.“

8) I den under nr. 12 foreslåede § 14 affattes stk. 2 således:

„Stk. 2. For så vidt sømanden ikke har været ansat til tjeneste om bord, indrømmes der fradrag i indtægten i land efter skatte-lovgivningens almindelige regler. Fradraget udgør en så stor del af de årlige udgifter, som svarer til antallet af dage uden tjeneste om bord.“

9) I den under nr. 12 foreslåede § 15 affattes stk. 2 og 3 således:

„*Stk. 2.* For så vidt sømanden ikke har været ansat til tjeneste om bord, indrømmes der ved skatteberegningen personfradrag efter reglerne i § 37, stk. 1, § 37, stk. 2, 2. pkt., eller § 37 B i kildeskatteloven. Fradraget udgør en så stor del af det årlige fradrag, som svarer til antallet af dage uden tjeneste om bord.

Stk. 3. Finansministeren fastsætter regler om beregningen af sømandsskat i tilfælde, hvor personfradrag efter § 15, stk. 2, ikke fuldt ud kan udnyttes ved fradrag i indtægten i land.“

10) Nr. 13 affattes således:

„*13. § 17, stk. 1,* affattes således:

„*Stk. 1.* Sømanden er forpligtet til at indsende selvangivelse i overensstemmelse med reglerne om selvangivelse af indkomst og formue m. v., såfremt han ved udgangen af indkomståret ejer aktiver til et samlet beløb af 20.000 kr. eller derover eller i indkomståret

har drevet virksomhed, for hvilken der er foreskrevet bogførings- og/eller regnskabspligt,

har været ejer eller bruger af fast ejendom,

har haft indtægt i land bortset fra sådanne B-indtægter, som efter § 27 i kildeskatteloven ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst,

har haft indtægt om bord udbetalt af andre end rederiet eller anden arbejdsgiver eller

har fået fradrag i indtægten om bord efter § 5, stk. 3, § 7, stk. 1, 3. pkt., § 7, stk. 2, 1. pkt., jfr. § 7, stk. 4, eller § 15, stk. 2, jfr. § 15, stk. 3.“

11) Efter nr. 18 indsættes som nyt nummer:

„*00.* Efter § 24 indsættes som ny paragraf:

„*§ 24 a.* Finansministeren kan fastsætte regler om rederiernes pligt til at sikre oplysninger til brug ved afgivelsen af de opgørelser, der er omhandlet i § 11. Finansministeren kan endvidere fastsætte regler om rederiernes regnskabsføring over udbetaling og godskrivning af indtægt om bord samt tilbageholdelse af sømandsskat.“

12) I det under nr. 20 foreslåede § 28, stk. 1, 1. pkt., ændres „tilbageholdte“ til: „beregnete“.

Bemærkninger.

Til nr. 2.

Efter lovforslaget er sømandsfradraget opdelt i en stor og en lille sats. Fradraget udgør 400 kr. om måneden for gifte mænd, som ved sømandsbeskatningen er berettiget til 2 personfradrag. Til alle andre sømænd ydes fradrag efter den lille sats med 320 kr. om måneden. Berettiget til 2 personfradrag efter lovforslaget er den gifte mand, hvis hustruen ikke beskattes særskilt.

Med de nu foreslåede ændringer i kildeskattelovens regler om overførsel mellem ægtefæller af uudnyttede personfradrag må en sådan opdeling af sømandsfradraget i en stor og en lille sats anses for mindre hensigtsmæssig og i øvrigt også vanskelig at praktisere. Hertil kommer, at forskellen mellem de to satser efter lovforslaget ikke er særlig stor. Også dette taler for at opgive den hidtidige opdeling i to satser. Efter ændringsforslaget skal sømandsfradraget i alle tilfælde udgøre 400 kr. om måneden.

Efter § 4, stk. 3, i sømandsskatteloven beskattes sømanden af værdien af fri kost om bord. Kostværdien fastsættes af ligningsrådet. Ved værdifastsættelsen har der hidtil været skelnet mellem familieforsørgere og andre skattepligtige, idet der har været fastsat en noget højere værdi for de sidstnævnte. For at kunne opnå de fulde praktiske fordele af den foreslåede fælles fradragssats bliver det nødvendigt også at gå over til at benytte en fælles kostværdi. I lovforslagets § 1, nr. 7, er der foreslået en ændret formulering af den nævnte bestemmelse om kostværdier i sømandsskattelovens § 4, stk. 3. Med den ændrede formulering er der tilvejebragt fornøden hjemmel til at fastsætte denne fælles kostværdisats.

Til nr. 3 og 9.

Ændringerne under nr. 3 og nr. 9 hænger sammen med de foreslåede ændringer i kildeskattelovens regler om overførsel mellem ægtefæller af uudnyttede personfradrag og hustrufradrag.

Efter samme retningslinjer som i land

skal der efter ændringsforslaget, forinden sømandsskatten beregnes, ydes sømanden et *personfradrag* ved opgørelsen af den månedlige indtægt om bord, jfr. § 7, stk. 1, 1. og 2. pkt. Medens personfradraget i land er et såkaldt „beregningsfradrag“, er der her tale om et fradrag ved selve indkomst-opgørelsen. Til sømænd, der opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension, oppebærer eller er tillagt ret til at oppebære folkepension, pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., invalidepension eller invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg, foreslås der ligesom i land ydet to personfradrag, jfr. § 7, stk. 1, 3. pkt. To personfradrag vil også kunne ydes bevillingsmæssigt til personer, der ikke sambeskattes med en ægtefælle, men som forsørger et barn på 18 år eller derover under uddannelse.

Er sømanden kun om bord i en del af året, skal der efter de foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 2, for den resterende del af året indrømmes et personfradrag ved beskatningen af indtægterne i land. Der er her tale om et „beregningsfradrag“. Hvis indtægterne i land er mindre end dette personfradrag, kan den overskydende del af fradraget overføres og fradrages i sømandsindtægten, jfr. § 15, stk. 3. Uudnyttede personfradrag efter § 7, stk. 1, i indtægten om bord kan derimod ikke overføres og fradrages i indtægten i land. Det skyldes sømandsskattens definitive karakter.

Hvis ægtefællen, med hvem sømanden er sambeskattet, ikke selv udnytter sit personfradrag, kan det uudnyttede fradrag efter ændringsforslaget overføres til den sømandsbeskattede, jfr. § 7, stk. 2, 1. pkt. Finansministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan overførslen skal indvirke på beskatningen af sømandens indtægt om bord og i land, jfr. § 7, stk. 4. Der må herunder gives regler om, hvilket beløb der skal overføres til fradrag i sømandens indtægt om bord og i land i tilfælde, hvor der beløbsmæssigt er forskel på det statslige og det kommunale personfradrag. Den sømandsbeskattede har ingen mulighed for at få overført et eventuelt uudnyttet personfradrag i sømandsindtægten efter § 7, stk. 1, til ægtefællen. Det hænger sammen med den definitive sømandsbeskatning.

Hustrufradraget i medfør af § 37 A, stk. 1,

i kildeskatteloven følger efter ændringsforslaget stort set samme regler som personfradraget, jfr. § 7, stk. 3, 1. pkt. Efter § 7, stk. 3, 2. pkt., ydes der dog ikke hustrufradrag til en gift kvinde, når hun i det pågældende lønningsår har været ansat til tjeneste om bord. I bemærkningerne til lovforslaget er denne regel nærmere begrundet.

Ligesom efter lovforslaget skal de særlige regler i § 37 A, stk. 2, i kildeskatteloven om *medhjælpende hustru* ikke kunne anvendes, når en af ægtefællerne i det pågældende lønningsår har været ansat til tjeneste om bord, jfr. § 7, stk. 3, 3. pkt. Efter § 37 A, stk. 3, i kildeskatteloven anvendes reglerne heller ikke, når den gifte kvinde har haft særskilt beskattet indkomst i det pågældende indkomstår.

Efter den nu foreslåede formulering af § 15, stk. 2, skal det personfradrag, der ydes for perioder uden tjeneste om bord, udfindes på anden måde end efter lovforslaget. En tilsvarende ændring er foreslået under nr. 8. Der henvises nærmere til bemærkningerne, som er knyttet til det nævnte ændringsforslag.

Til nr. 4 og 5.

Ændringerne er af teknisk karakter, og de er en konsekvens af ændringerne under nr. 2, 3 og 9.

Til nr. 6.

Den foreslåede ændring af § 10, stk. 1, 4. pkt., i sømandsskatteloven hænger sammen med ændringsforslaget ovenfor under nr. 2 om opgivelse af den hidtidige opdeling af sømandsfradraget i to satser. Efter den nu foreslåede ordning skal alle nordiske sømænd beskattes efter en fælles skatteskala og med indrømmelse af samme sømandsfradrag og personfradrag, § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1. Til gifte sømænd, hvis ægtefælle ikke selv fuldt ud udnytter sit personfradrag, overføres det uudnyttede fradrag efter reglerne i § 7, stk. 2, 1. pkt., jfr. stk. 4. Med denne opbygning er det i § 10, stk. 1, 4. pkt., tilstrækkeligt at fastslå, at hvis sømanden ikke fremlægger sømandsskattekort, beregnes skatten uden særlige fradrag efter § 5, stk. 3, § 7, stk. 1, 3. pkt., § 7, stk. 2, 1. pkt., jfr. § 7, stk. 4, og § 15, stk. 2, jfr. § 15, stk. 3.

Til nr. 7.

Der er ikke gennem den foreslåede ny formulering af § 13 i sømandsskatteoven tilsigtet nogen realitetsændring. Med den formulering, der nu stilles forslag om, gives der imidlertid en klarere beskrivelse af den skattemæssige stilling, hvor sømanden i forbindelse med tiltrædelse eller fratrædelse af tjeneste om bord undlader at begære grundlaget for den foreløbige skattesvarelse i land fastsat efter forventede fremtidige indkomstforhold. Når skattemyndighederne i sådanne tilfælde har kendskab til på- eller afmønstringen, påhviler der dem en egentlig pligt til at søge indkomstforholdene klarlagt og til at fastsætte grundlaget for den foreløbige skattesvarelse i land.

Til nr. 8.

Efter lovforslaget (§ 14, stk. 2) skal der kun kunne ydes skattemæssige fradrag efter de almindelige landregler for måneder, i hvilke der ikke har været tjeneste om bord. I forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af den almindelige kildebeskatning i land og dennes koordinering med sømandsskatteordningen har det imidlertid vist sig at være det administrativt mest hensigtsmæssige, hvis fradraget i land i stedet afpasses til antallet af dage uden tjeneste om bord. Den foreslåede ændring tager sigte herpå.

Til nr. 10.

Ændringen er af teknisk karakter, og den er en konsekvens af ændring nr. 3.

Til nr. 11.

Som ny § 24 a foreslås indføjet en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om rederiernes pligt til at sikre forskellige oplysninger til brug ved udarbejdelsen af afregningslisterne efter § 11 i sømandsskatteoven og om rederiernes lønningsregnskaber. En sådan bemyndigelse har finansministeren i den almindelige kildekattelev (§ 57, stk. 3), og sømandsskattekontorets erfaringer i forbindelse med kontrolarbejdet taler for, at det vil være hensigtsmæssigt med en lignende bemyndigelse i sømandsskatteoven.

Til nr. 12.

Efter lovforslaget skal der fra statskassen afgives en andel af sømandsskatten til sømandens skattekomme, og denne andel udfindes på grundlag af den tilbageholdte sømandsskat. Efter ændringsforslaget skal den kommunale andel i stedet udfindes på grundlag af den beregnede sømandsskat. Det må anses for mest hensigtsmæssigt, bl. a. ud fra regnskabsmæssige og revisions-tekniske hensyn, at sømandsskatten afregnes over for kommunerne efter samme principper som den almindelige kildeskat, og efter § 64 i kildeskatteoven er det de beregnede skatter, der danner grundlag for afregningen af den almindelige kildeskat. Ændringen vil i praksis kun medføre ganske ubetydelige forskydninger i afregningen af den kommunale andel af sømandsskatten.

Haunstrup Clemmensen.

Asger Jensen.

Poul Schlüter.

Stetter,
formand.Niels Andersen,
næstformand.

Foged.

Per Federspiel.

Niels Helveg Petersen.

Nordqvist.

Helge von Rosen.

Grünbaum.

Orla Pedersen.

Ove Hansen.

Egon Jensen.

Hans Lund.

Peter Nielsen.

Ømann.

Bilag.

Finansministerens besvarelser af skriftlige spørgsmål fra udvalget.

Spørgsmål 1:

Udvalget anmoder om en oversigt over, hvorledes henholdsvis enlige forsørgeres og andre enliges stilling er og vil blive forrykket i forhold til andre skatteyderes stilling ved indførelsen i 1968 af én skatteskala for forsørgere og ikke-forsørgere og ved indførelsen af kildeskatten.

Svar:

Efter det den 11. december 1968 fremsatte forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1969-70 får ægtepar og enlige, der efter ligningslovens § 25 stilles som forsørgere, ligesom efter udskrivningsloven for skatteåret 1968-69 personfradrag med 10.000 kr., medens andre skatteydere får personfradrag med 5.000 kr. For indkomståret 1968 sker der således ikke nogen forrykkelse af stillingen for enlige i forhold til andre skatteydere.

Efter kildeskatteloven opnår enlige skatteydere altid kun et personfradrag. Det gælder også de enlige, der efter de nuværende regler i ligningslovens § 25 stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen. Det drejer sig om følgende persongrupper:

1. Enlige, der har børn under 18 år, som enten er hjemmeværende, eller som i overvejende grad forsørges af skatteyderen gennem bidrag til barnets underhold. Der bortses herved fra bidrag, som kan fradrages i henhold til ligningslovens §§ 10 og 11.

2. Enlige, der har plejebørn under 18 år.

3. Enlige, der bortset fra størrelsen af deres indkomst opfylder betingelserne for nedslag efter lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. Det er altså dels ældre enlige, dels enlige invalidepensionister.

4. Enlige har endvidere mulighed for efter ansøgning at blive stillet som familieforsøger, jfr. ligningslovens § 25, stk. 4.

Det har især betydning for enlige, der har børn over 18 år under uddannelse.

For den under 1 nævnte gruppe er der stillet forslag om kompensation for tabet af forsørgerstilling gennem et ekstra børnetilskud for det første barn.

Af tillægsbetænkningen af 29. maj 1968 vedrørende forslag til lov om ændring af kildeskatteloven m. fl. lovforslag fremgår, at folketingsudvalget har anmodet finansministeren om sammen med socialministeren at tage problemerne om de enlige, der hidtil er beskattet som familieforsørgere, op til løsning. Der er i denne anledning ført forhandlinger med socialministeriet. Resultatet heraf er blevet, at der skal gives kompensation for bortfaldet af persontilskuddet og nedslaget i skatteansættelsen for folkepensionister og invalidepensionister m. fl. gennem en forhøjelse af pensionsbeløbene. Det vil derimod ikke være hensigtsmæssigt at benytte denne vej til at erstatte tabet af forsørgerstilling for de enlige ældre og enlige invalidepensionister. Man vil derfor stille forslag om, at denne gruppe skatteydere bevarer retten til 2 personfradrag.

Spørgsmål 2:

I besvarelsen af udvalgets spørgsmål 1 er omtalt 4 persongrupper, og det er nævnt, hvorledes problemet påtænkes løst for gruppe 1 og 3 samt for folkepensionister og invalidepensionister. Vil problemet for gruppe 2 blive løst på samme måde som for gruppe 1, og hvorledes vil problemet blive løst for gruppe 4?

Svar:

For gruppe 2, enlige med plejebørn, søges problemet ligesom for gruppe 1 løst ved ydelse af et ekstra børnetilskud. Det vil dog være en betingelse for ydelsen, at den

enlige plejefader eller plejemoder har forældremyndigheden over plejebarnet.

For de af gruppe 4 omfattede enlige er der efter den gældende regel i ligningslovens § 25, stk. 4, mulighed for efter ansøgning at opnå forsørgerstilling ved skatteberegningen,

1) når han (hun) til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold er ude af stand til selv at forske sig sit underhold,

2) når han (hun) har børn, der er fyldt 18 år, og som er under uddannelse. Det er dog en betingelse, at barnet i overvejende grad forsørges af skatteyderen, og at dette ikke sker gennem bidrag, der kan fradrages i indkomsten i medfør af ligningslovens §§ 10 og 11.

Socialministeriet har ikke fundet det muligt at gennemføre en ordning, hvorefter de under 2) nævnte enlige kan få ekstra børnetilskud efter ansøgning.

Det er herefter hensigten at stille et ændringsforslag, hvorefter de under 2) nævnte enlige efter ansøgning kan opnå 2 personfradrag under samme betingelser, som hidtil har været gældende. Der synes ikke under de nuværende forhold tilstrækkeligt grundlag for at opretholde adgangen til bevillingsmæssig forsørgerstilling som følge af underhold af en nær pårørende.

Spørgsmål 3:

Under henvisning til bemærkningerne til ministerens ændringsforslag om en ny § 37 B i kildeskatteloven spørges, hvorfor man ikke har fundet tilstrækkelig anledning til at foreslå to personfradrag til enlige, der underholder en nær pårørende.

Svar:

Årsagen til, at den nævnte regel ikke foreslås opretholdt under kildeskatteordningen, er, at der under den udvidelse af adgangen til at få sociale ydelser, f. eks. invalidepension, som har fundet sted i de senere år, ikke kan anses at være trang til reglen, der i øvrigt kun har haft ringe anvendelsesmuligheder. Det bemærkes i denne forbindelse, at det er en betingelse for reglens anvendelse, at den pårørende på grund af alderdom, svagelighed eller lignende for-

hold er ude af stand til selv at forske sig sit underhold.

Spørgsmål 4:

I finansministeriets oversigt af 16. maj 1968 over principperne i kildeskattens udskrivningsregler er der umiddelbart før tabel 1 foretaget forskellige beregninger over nettomærskatten ved overgang til ét personfradrag for en enlig moder med et barn, idet det forudsættes, at hun har en skattepligtig indkomst på 15.000 kr.-100.000 kr. Tilsvarende beregning udbedes for en enlig moder med et barn, hvor den skattepligtige indkomst er 10.000 kr.

Svar:

Hvis beregningen gennemføres på samme måde som i finansministeriets oversigt af 16. maj 1968, det vil sige på basis af udskrivningsreglerne for skatteåret 1968-69, vil merskatten ved overgang til ét personfradrag blive 1.410 kr. Besparelsen ved, at et børnebidrag på 2.000 kr. ikke beskattes, vil andrage 680 kr. Nettoresultatet vil herefter blive en merskat på 730 kr. eller samme beløb, som hvis den skattepligtige indkomst er 15.000 kr. eller 20.000 kr.

Spørgsmål 5:

I den i det foregående spørgsmål nævnte beregning forudsættes, at der opstår en besparelse ved, at børnebidrag ikke beskattes. Vil der ikke være tilfælde, hvor enlige med børn ikke opnår denne besparelse, fordi der ikke svares børnebidrag? Hvordan stiller beregningerne sig for denne gruppe, og hvordan vil man løse dette problem?

Svar:

Hvor et barns forældre lever faktisk adskilt eller er blevet separeret eller skilt, vil der normalt være fastsat underholdsbidrag til barnet. Det samme gælder for børn, der er født uden for ægteskab. Betaler bidragyderen ikke, kan et til normalbidraget svarende beløb fås udbetalt fra det offentlige efter reglerne i kap. 6 i lov nr. 236 af 3. juni 1967 om børnetilskud og andre familieydelse. Enker og enkemænd med børn under 18 år har efter § 4 i den nævnte lov krav på særligt børnetilskud, der svarer til normalbidraget. Det samme gælder moderen til et barn født uden for ægteskab,

Bilag til bet. o. lovf. vedr. indkomst- og formueskat m. m.

når faderskabet ikke er fastslået og ingen er anset som bidragspligtig til barnet. Det nævnte særlige børnetilskud træder i stedet for de hidtidige børnebidrag efter forsørgsloven, der er indkomstskattepligtige for den af forældrene, der modtager bidraget. Det særlige børnetilskud skal ikke beskattes under kildeskatteordningen.

Herefter synes der ikke at være grupper af enlige med børn, som ikke modtager bidrag til barnet under den ene eller den anden form. Det kan dog ikke udelukkes, at der i forbindelse med faktisk adskillelse, separation eller skilsmisse i enkelte tilfælde er truffet aftale mellem forældrene om, at der ikke ydes bidrag til barnets underhold. I så fald vil den af forældrene, der har barnet hos sig, ikke opnå den i finansministeriets oversigt af 16. maj 1968 omtalte besparelse ved, at børnebidrag ikke beskattes.

Spørgsmål 6:

Udvalget anmoder om finansministerens bemærkninger til et forslag, hvorefter man skulle tillade, at et eventuelt udnyttet personfradrag for ét barn skulle kunne bringes til fradrag i den enlige forsørgeres skattepligtige indkomst, eventuelt i forbindelse med bortfald eller nedsættelse af det ekstra børnetilskud for det første barn på 1.000 kr.

Svar:

Det forudsættes, at den foreslåede ordning går ud på, at den omtalte overførsel af personfradrag for ét barn altid skal foretages således, at det ikke skal være overladt til den enkelte skatteyder at vælge.

Ordningen vil i så fald forringe stillingen for de enlige, hvis barn modtager et underholdsbidrag, der opvejer personfradraget. Disse skatteydere vil ikke opnå nogen fordel ved retten til overførsel af ikke udnyttet personfradrag fra barnet, men det ekstra børnetilskud skal nedsættes eller bortfalde helt.

Man kunne dog tænke sig, at der kun skulle ske nedsættelse af det ekstra børnetilskud i de tilfælde, hvor der sker overførsel af personfradraget, og at nedsættelsen skulle gradueres efter overførselsens omfang. En sådan ordning ville være meget vanskelig at praktisere, bl. a. fordi der i hvert enkelt tilfælde måtte gives underretning

fra skattemyndighederne til de sociale myndigheder om nedsættelsen af det ekstra børnetilskud.

Om de praktiske muligheder i øvrigt for gennemførelsen af den påtænkte ordning har kildeskattedirektoratet oplyst, at det planlagte EDB-system ikke er indrettet for en sådan mulighed. Det hænger bl. a. sammen med, at alle børn efter de ændrede regler i kildeskatteloven skal være selvstændigt skattepligtige, hvorfor der i systemet ikke er nogen henvisning mellem barnet og dets forældre. Hertil kommer i øvrigt, at børn under 15 år efter det planlagte system ikke vil blive medtaget ved oprettelsen af det centrale skatteyderregister og som følge heraf heller ikke vil blive optaget på mandtallet.

Hvis ordningen skal indpasses i EDB-systemet, vil der blive tale om så indgribende ændringer i systemet, herunder i færdige programmer, for hvilke systemtesten er påbegyndt, at en udsættelse af kildeskattens iværksættelse ville være uundgåelig.

Spørgsmål 7:

I besvarelsen af udvalgets spørgsmål 6 er det oplyst, at børn under 15 år ikke vil blive medtaget ved oprettelsen af det centrale skatteyderregister. Skal dette forstås sådan, at børn under 15 år kun medtages i de tilfælde, hvor det viser sig at de har indtægter? Hvis børn under 15 år slet ikke skal medtages, hvem skal så betale skatten af børnebidragene til sådanne børn?

Svar:

Børn under 15 år vil blive optaget i det centrale skatteyderregister, hvis de har skattepligtig indkomst.

Spørgsmål 8:

Er det ikke muligt at nå frem til regler, hvorefter alle skatteydere benytter samme indkomstår?

Svar:

Et ret betydeligt antal skatteydere, især erhvervsdrivende, har tilladelse til at anvende et fra kalenderåret afvigende regnskabsår (forskudt regnskabsår). Dette medfører allerede under det nuværende skattesystem betydelige administrative ulemper. Det kan således nævnes, at det er vanske-

ligere at kontrollere skatteyderens eget regnskab, idet kontrolmaterialet, herunder lønsedler og lønangivelsen, vedrører kalenderåret, ligesom krydsrevision af andre skatteyderes regnskaber vanskeliggøres. Under kildeskatteordningens system med samtidighedsbeskatning opstår der, som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, særlige tilpasningsvanskeligheder for så vidt angår skatteydere, der har forskudt regnskabsår. Det viser sig navnlig i de mange tilfælde, hvor der sker ændringer i skattepligtsforholdene, f. eks. ved fraflytning fra landet, dødsfald og indgåelse og ophør af ægteskab.

Det ville være betydelig enklere at administrere kildeskatteordningen, hvis alle skatteydere havde kalenderåret som indkomstår. Der har derfor været ført forhandlinger om en sådan ordning med repræsentanter for revisorerne organisationer og landbrugets regnskabskonsulenter. Repræsentanterne for 2 af de 3 revisororganisationer (Dansk Revisorforening og Dansk Revisor Union) kunne tilslutte sig forslaget om ophævelse af adgangen til at anvende forskudt regnskabsår. Det var dog en forudsætning herfor, at der skete en udvidelse af adgangen til at opnå henstand med indgivelsen af selvangivelsen eller eventuelt en generel forlængelse af selvangivelsesfristen, således at det tidspres ved udarbejdelsen af årsregnskaber, som ændringen ellers ville medføre, herved blev afhjulpet. Den tredje revisororganisation (Foreningen af statsautoriserede Revisorer) var heller ikke afvisende over for forslaget, men måtte dog tage et forbehold for så vidt angår et — meget begrænset — antal erhvervsdrivende, for hvem en hurtig afslutning af årsregnskabet var påkrævet af forretningsmæssige grunde.

Forslaget kunne derimod ikke finde tilslutning hos repræsentanterne for landbrugets regnskabskonsulenter. Ud over det foran omtalte hensyn til spredning af arbejdet med afslutning af årsregnskaber blev der af regnskabskonsulenterne henvist til, at det særlig for landbruget var ønskeligt, at det skattemæssige regnskabsår følger det „naturlige“ driftsår.

Uanset at det må anses for tvivlsomt, om dette sidstnævnte hensyn kan tillægges særlig vægt, har man på baggrund af de omtalte forhandlinger ikke fundet tilstræk-

keligt grundlag for at stille forslag om en afskaffelse af adgangen til at anvende forskudt regnskabsår.

Spørgsmål 9:

Hvor mange skatteydere henholdsvis inden for landbruget og i andre erhverv har forskudt regnskabsår?

Svar:

Der foreligger ikke nogen nøjagtig opgørelse over antallet af skatteydere, der har tilladelse til at anvende forskudt regnskabsår. På grundlag af indhentede oplysninger kan det imidlertid skønnes, at der inden for landbruget er ca. 25.000 skatteydere, der anvender forskudt regnskabsår, og at der i andre erhverv er ca. 10.000-15.000 skatteydere med forskudt regnskabsår. Det samlede antal skatteydere, der anvender forskudt regnskabsår, kan således anslås til 35.000-40.000.

Spørgsmål 10:

Kunne man under hensyn til besvarelsen af spørgsmål 8 ikke bestemme, at forskudt regnskabsår kun kan godkendes inden for landbruget?

Svar:

Der måtte i så fald alligevel arbejdes med en række særskilte regler for skatteydere med forskudt regnskabsår, men begrænsningen i antal ville frembyde betydelige administrative fordele bl. a. i forbindelse med ligningen og den elektroniske databehandling, som skal anvendes i systemet.

Spørgsmål 11:

Kunne man ikke for landbruget bestemme, at selvangivelse skal afleveres inden 3 måneder efter regnskabårets afslutning?

Svar:

Det må foretrækkes, at ligningsarbejde og klagebehandling m. v. foretages til samme tidspunkt for alle skatteydere, hvad enten de har forskudt regnskabsår eller ej, jfr. bemærkningerne til lovforslaget af 14. november 1968 om ændring af kildeskatte-loven (nr. 76) side 4, sp. 1. Denne ordning er derfor forudsat i lovforslaget. Selv om det pålægges skatteydere med forskudt regnskabsår at indgive selvangivelsen inden

3 måneder efter regnskabsårets udløb, vil det ikke være praktisk at begynde på behandlingen af selvangivelsen, før ligningen af de øvrige skatteydere foretages. Landbrugere med forskudt regnskabsår afslutter ikke regnskabet på samme dato, hvilket ville forøge de administrative vanskeligheder med at kontrollere, at selvangivelserne for disse skatteydere indgives inden den særlige frist på 3 måneder. Man kan heller ikke se bort fra, at der i årets sidste måneder vedtages ændringer i skattelovgivningen, som er af betydning for udarbejdelsen af selvangivelsen, også for skatteydere med forskudt regnskabsår.

Spørgsmål 12:

Kan der inden kildeskattens ikrafttræden ventes truffet bestemmelse om henregning til A-indkomst af nogle af de i kildeskattelovens § 43, stk. 2, nævnte indkomstarter, f. eks. de under § 43, stk. 2, b)-d) nævnte indkomster? Hvor langt er man i overvejelserne om at få disse indkomstarter henført under A-indkomst?

Svar:

Der er truffet beslutning om, at de i kildeskattelovens § 43, stk. 2, a, b, c, d og f anførte indkomstarter skal omfattes af indeholdelsesordningen fra den 1. januar 1970. Med henblik herpå er der i kildeskattedirektoratet ført forhandlinger med bl. a. repræsentanter for pensionsudbetalende myndigheder, sygekasser, arbejdsløsheds-kasser og forsikringsselskaber.

Spørgsmål 13:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 12 spørges, hvor langt man er nået i forhandlingerne om skattetræk i arbejdsløshedsforsikring. Hvordan har man tænkt sig at praktisere ordningen?

Svar:

Forhandlingerne med arbejdsløsheds-kasserne er ikke endeligt afsluttet.

Arbejdsløsheds-kasserne har givet udtryk for, at man ønsker at foretage skattetræk uden benyttelse af skattekort. Man finder fra arbejdsløsheds-kassernes side, at den fastlagte fremgangsmåde ved beregning af skattetræk vil medføre et betydeligt forøget administrationsarbejde — ikke mindst for

de tillidsmænd, der skal udføre arbejdet i fritiden.

Arbejdsløsheds-kassernes ønske kan ikke uden videre imødekommes. Dels har skatte-kortene væsentlig betydning for korrekt identifikation af den skattepligtige (personnummer), dels vil en beregning uden hensyntagen til de individuelt fastsatte skatte-kortoplysninger (fradragsbeløb og trækprocent) være i strid med ønsket om størst mulig tilnærmelse til den endelige skat. Hertil kommer, at en imødekommelse næppe kunne undgå at få konsekvenser for andre tilsvarende ydelser såsom dagpenge i henhold til syge- og ulykkesforsikringslovene og vil kunne undergrave grundlaget for den valgte trækordning.

Spørgsmål 14:

Overvejer ministeren en forenklet ordning med hensyn til skattetræk i feriepenge og betaling for skæve helligdage?

Svar:

Efter de retningslinier, der er givet i den udsendte foreløbige vejledning om arbejdsgivernes og andre indeholdelsespligtiges opgaver under kildeskatteordningen, jfr. vejledningens side 6-7, kan følgende oplyses om den fremgangsmåde, der er påtænkt ved indeholdelse af A-skat i feriepenge og søgnehelligdagsbetaling:

„Beskatningen af feriegodtgørelse sker under kildeskatteordningen efter samme retningslinjer som hidtil. Lønmodtagere, der får løn under ferie, skal således medregne ferielønnen i den skattepligtige indkomst for det år, hvor ferien holdes. Lønmodtagere, der ikke har ferie med løn, men som får beregnet feriepenge, skal medtage disse til beskatning i indtjeningsåret (kalenderåret). De nærmere regler for indeholdelsen er fastlagt under hensyn hertil. Der er imidlertid lagt vægt på, at den foreløbige beskatning af feriegodtgørelse altid sker ved indeholdelse i denne.

Hos lønmodtagere, der får feriepenge, skal indeholdelsen foretages, når feriepengene godskrives lønmodtageren ved indklæbning af feriemærker, udskrivning af feriekort etc. Indeholdelsen skal dog altid foretages senest den 31. december i indtjeningsåret.

Hos lønmodtagere, der har ferie med løn, skal indeholdelsen foretages i ferielønnen på

samme måde som i almindelig løn. Ved arbejdsophør, inden ferien er holdt, skal lønmodtageren have udleveret feriemærke-bog eller feriekort. Indeholdelsen skal da foretages heri som anført foran om feriepenge.

Arbejdsgiverens afregning af A-skat, der er indeholdt i feriepenge eller ferieløn, skal indgå i den normale afregning for den lønudbetalingsperiode, i hvilken indeholdelsen har fundet sted.

Såfremt søgnehelligdagsbetaling udbetales løbende eller som forskud i løbet af indtjeningsåret, indgår udbetalingen heraf i den almindelige A-indkomst for den lønperiode, hvori udbetalingen falder.

I det omfang tilgodehavende søgnehelligdagsbetaling hensættes ved anvendelse af kort- eller mærkeordning, beregnes indeholdelsen efter samme retningslinjer som nævnt for feriegodtgørelse.

Ved udformningen af disse regler er der lagt vægt på, at den foreløbige beskatning af feriegodtgørelse altid sker ved indeholdelse i selve ydelsen, og man har i øvrigt bestræbt sig for at opnå en så enkel ordning som muligt.

Spørgsmål 15:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 14 spørges, om det vil være muligt at opkræve skatten af feriepenge (feriemærker) sammen med den løbende skat i ferieåret, således at skatten af feriepenge ikke modregnes i feriepengebeløbet, men dette udbetales fuldt ud, når ferie skal holdes. Har der været ført forhandlinger om dette spørgsmål med de interesserede parter?

Svar:

Skattetrækket i feriepenge kunne tænkes foretaget i den udbetalte (ferieberettigede) løn, således at feriepenge som sådanne holdes „skattefri“ og altså udbetales med det fulde beløb, når ferien skal holdes.

Skattetrækket måtte i så fald gennemføres på én af følgende måder:

1) Ved at beregne feriepengene i forbindelse med hver lønudbetaling for derefter at foretage skattetrækket på grundlag af summen af udbetalt løn og beregnede feriepenge.

2) Ved at anvende en forhøjet trækprocent. Denne løsning forudsætter, *enten*

at man ved forskudsregistreringen deler A-skatteydere op i skatteydere, der får beregnet feriepenge, og andre skatteydere for at kunne fåsætte trækprocenten under hensyn hertil, *eller* at der på skattekortet anføres en trækprocent for hver af de nævnte 2 kategorier. Sidstnævnte løsning forudsætter, at det på redegørelsen anføres, hvilken af de to trækprocenter der er anvendt.

Den under 1) anførte ordning er Dansk Arbejdsgiverforening gået imod under henvisning til, at mange arbejdsgivere ikke beregner feriepenge løbende.

Begge de under 1) og 2) nævnte ordninger vil give en forskelsbehandling af arbejdere og funktionærer derved, at de førstnævnte ville få foretaget løbende træk i den kontante løn — og dermed udbetaling af feriepenge, frigjort for skattetræk — medens der for de sidstnævnte ligesom hidtil forudsat først ville blive foretaget skattetræk ved udbetalingen af løn under ferie. Fra LOs side er der givet udtryk for, at indeholdelse i arbejdernes feriepenge bør ske på samme måde som for funktionærer.

Det ville på nuværende stadium af planlægningsarbejdet være meget betænkeligt at ændre det forudsatte system vedrørende skattetræk i feriepenge. Under hensyn hertil samt til de fra Arbejdsgiverforeningen og LO fremførte synspunkter må det tilrådes, at den ordning, der er omtalt ved besvarelsen af spørgsmål 14, fastholdes.

Spørgsmål 16:

Hvorledes skal de indeholdelsespligtige fremtidig regnskabsmæssigt behandle feriepenge? Skal skyldige feriepenge stadig kunne optages som passivpost i regnskabet?

Svar:

Reglerne om indeholdelse af A-skat i feriepenge medfører ikke ændringer i de gældende regler om, hvornår arbejdsgiveren har fradragsret for ydelserne.

Spørgsmål 17:

Har ministeren taget stilling til, i hvilket omfang der skal indeholdes kildeskat ved udbetaling af løn til hushjælp i private husholdninger?

Svar:

I henhold til den finansministeren ved kildekattelovens § 45, stk. 1, tillagte myndighed er det hensigten at bestemme, at der kun skal indeholdes A-skat i løn til huslig medhjælp i de tilfælde, hvor lønnen eller en del af den kan fradrages ved arbejdsgiverens indkomstopgørelse. Det vil sige, at der ikke skal foretages indeholdelse, hvor den pågældende udelukkende arbejder i den private husholdning.

Spørgsmål 18:

Vil der være administrative vanskeligheder forbundet med at undlade krav på forrentning af restskat hos A-skatteydere?

Svar:

Man går ud fra, at der med „forrentning af restskat“ sigtes til det i kildeskattelovens § 61 omhandlede tillæg på 8 pct. af restskat.

Den i spørgsmålet nævnte ordning går herefter ud på, at tillægget på 8 pct. ikke svares, hvor det drejer sig om A-skat.

I et stort antal tilfælde vil den enkelte skatteyder have både A-indkomst og B-indkomst, og her vil det ikke være administrativt muligt at udskille den del af restskatten, som skal fritages for tillægget. Man kunne da overveje kun at lade fritagelsen for tillæg gælde, hvor skatteyderen kun har A-indkomst. Hvis man begrænser ordningen til disse skatteydere, udelukker man imidlertid en række lønmodtagere med beskedne B-indkomster, f. eks. renteindtægter. Vælger man i stedet at indrømme fritagelse for tillæg, så snart der overhovedet er svaret A-skat, kommer den til at omfatte mange erhvervsdrivende med en mindre A-indkomst, f. eks. et bestyrelses honorar eller lignende.